

sationer f.eks. skal inddrages, når forældre står over for spørgsmålet om, hvorvidt man skal få fjernet et foster, som har forskellige handicap.

Vi er glade for, at Folketinget har kunnet samle sig om en sådan vedtagelse, men må i øvrigt sige, at vi alligevel på disse områder oplever, at et flertal i Folketinget er villig til at bevæge sig ned ad en etisk glidebane. Det gælder ikke mindst i de debatter, der har været omkring stamcelleforskningen, hvor der nu bliver åbnet op for forskning på embryonale stamceller.

Kl. 17.40

Det er et kæmpeskridt, som et flertal i Folketinget dermed har taget i denne samling, et skridt, som vi dybt beklager, og som også går langt videre end det, som en række andre lande i EU og Europa-Parlamentet har villet.

Men på det område er regeringen jo liberal. Det skal en borgerlig-liberal regering måske også være, men vi havde alligevel forventet, at der havde været større tøven og mådehold i regeringen på lige præcis det område, ikke mindst når man tager de advarsler, som vi har fået fra Det Ethiske Råd, i betragtning, og også når man ser på, hvilken stilling andre lande har taget til disse spørgsmål.

Formanden:

Med skyldig hensyntagen til talelysten og dermed talerlisten vil vi nu tage en ordfører mere, og så bliver der tre kvarters spisepause.

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Den italienske filosof og utvivlsomt en af historiens allerfornemste spindoktorer, Niccolò Machiavelli, påpegede engang, at det var nødvendigt, at Moses fandt Israels folk som slaver i Ægypten og undertrykt af ægypterne, for at de skulle være indstillet på at følge ham for at undslippe fra deres trældom.

Og vi må nok sige, at Machiavellis kolde logik er uimodsigelig: Uden utilfredshed, ingen Moses. Hvis et folk mangler enhver følelse af at være undertrykt, hvilken værdi kan en pragmatiker da finde i dets agtelse?

Da Færøerne i fem år under Anden Verdenskrig havde forvaltet sig selv politisk, godt nok under britisk okkupation, og efter at det færøske folk ved en folkeafstemning den 14. september 1946 havde valgt den politiske frihed, må denne korsvej i det danske imperiums historie have givet anledning til megen grublen, hidsige diskussioner og strategiske overvejelser i danske ministerier om, hvorledes man fremover kunne

forhindre en færøsk Moses i at lede sit folk ud af den politiske trældom, ud af ørkenen, den danske kolonialistiske omfavelse.

Imedens de fleste andre kolonier siden krigen har formået at frigøre sig fra deres moderlande, er det stik modsatte sket med de danske besiddelser i Nordatlanten. Og det må man medgive de daværende embedsmænd, bl.a. Niels Arup, daværende statsminister Knud Kristensens personlige sekretær, at de formodentlig som de eneste i verden fandt medicinen, der skulle til for at holde sammen på et imperium.

Kuren havde som formål at købe den politiske vilje på Færøerne. En jævn strøm af danske pengeoverførsler til det nye færøske hjemmestyre skulle bedøve frihedstrangen og få det færøske folk til at gå rundt i en politisk neurose af materiel mæthed, således at de aldrig igen skulle blive sig bevidst om den politiske trældom, som de faktisk levede under. En færøsk Moses havde ikke en levende chance efter denne geniale plan, der blev sat på skinner og gennemført. Det er historien om relationerne imellem Færøerne og Danmark et levende bevis på.

Det lykkedes altså at købe den politiske vilje. De økonomiske realiteter vinder næsten altid eller så godt som altid over politikernes ryggrad. Og efter 55 år under en dansk-færøsk hjemmestyrelov må vi bare konstatere, at vi stadig væk er 615 mio. kr. borte fra friheden. Denne jævnt strømmende materie fra sydøst er i dag det eneste, der binder vore to lande sammen politisk. Intet andet. Specielt Socialdemokraterne og Sambandspartiet hæger om denne skål budding som deres altafgørende livline og har vundet utallige valgkampe på øerne på kontoen: folkets tryghed i den danske statskasse.

Den danske buddingkolonialisme holdt sig som en succes i et halvt århundrede, bedøvede et helt folk, skabte uansvarlige politikere i kolonien og bremsede næsten alt det fremadrettede politiske arbejde, der kunne frigøre øerne fra dansk overherredømme. So far, so good.

Men alt har sin tid, også en hjemmestyrelov, der blev trukket ned over hovedet på et folk, der ikke engang fik lov at sige sin mening om den og derved ikke fik lov til at bruge sin naturlige demokratiske ret til at stemme om, hvorvidt dette nu var det politiske charter, der i fremtiden skulle være det juridiske fundament under kolonien Færøerne.

Kl. 17.45

I vores tilfælde krakelerede fundamentet af en overdosis i 1992. Økonomisk kollaps, masse-